

LAUREN BROOKE

Rampatori

LAUREN BROOKE

Rampatori

 SAGA
EGMONT

Lauren Brooke

Rampa ori

Suomennos: Anne Pölkki

SAGA Egmont

Rampa ori

Translated by
Anne Pölkki

Cover image: Shutterstock
Copyright © 2003, 2021 Working Partners and SAGA Egmont

ISBN: 9788726695977

1st ebook edition
Format: EPUB 3.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com
Saga Egmont - a part of Egmont, www.egmont.com

Kiitos Gill Harveyille.

Omistettu Natachalle, Heartlandin ystävälle.

Luku 1

Tammikuisen iltapäivän aurinko paistoi niin kirkkaasti, että säteet saivat rautiaan tammavarsan karvan kimaltamaan kultaisena. Varsa nuuhki ilmaa sieraimet väristen. Se heitteli päätään, tuiskautti lunta ilmaan kavioillaan ja laukkasi emänsä luokse. Tamman kupeella varsa tunki turpansa nisille ja imeä lutkutti ahneesti.

Amy seurasi sen touhuja *laitumen portilta, kunnes* pikkuhevonen viimein kohotti päänsä emänsä mahan alta. Sen kirkkaissa silmissä oli varovaisen utelias ilme.

- Tänne, Aamurusko! Amy kutsui. Aamuruskon pää kohosi sen kuunnellessa. Se seiso hetken liikkumatta, minkä jälkeen se koikkelehti pari askelta eteenpäin.

- Riittää jo. Tule tänne, Amy rohkaisi. Aamurusko hypähti raviin; se tuli portin eteen. Amyn sydäntä lämmitti, että varsa pärskyi innoissaan hänelle ja tönäisi hänen käsivarttaan turvallaan. Amy painoi kätensä sen pehmeälle kaulalle.

- Kuka olisi arvannut? Ty sanoi tullessaan Amyn rinnalle.
- Se on ihan erilainen nykyään.

- Eikö olekin? Amy naurahti onnellisena.

Ty oli 18-vuotias, kolme vuotta Amya vanhempi, ja Heartlandin hevoshoitolassa ainoa, joka tiesi yhtä paljon hevosista kuin Amy. Hän tajusi tarkalleen, miten hankalaa Aamuruskon kanssa oli ollut alussa. Ennen joulua tammavarsa ei ollut luottanut yhteenkään ihmiseen. Ei siksi, että sitä olisi kohdeltu huonosti, vaan sen takia, että se oli syntyjään tulinen ja itsepäinen. Nyt se oli kiintynyt Amyyn omasta vapaasta tahdostaan.

Ty ojensi kätensä Aamuruskon haisteltavaksi. Se hamusi hänen kämmentään puhaltaen ilmaa sieraimistaan. - Hyvä tyttö, Ty mumisi.

- Tuota se ei olisi antanut tehdä viikko sitten, Amy kommentoi. Kun Amy oli hoitanut varsan terveeksi ilkeän virustaudin kourista, heidän välilleen oli vihdoinkin muodostunut vahva side. Sen jälkeen Amy oli varmistanut, että myös Heartlandin tallipojat Ty ja Ben viettivät mahdollisimman paljon aikaa varsan kanssa.

- Se lähestyy mielellään ihmisiä, Ty myönsi. - Se on melkein valmis jättämään hoitolan. Meidän pitäisi etsiä sille ja Melodylle uusi koti.

- Se on vasta parantunut vakavasta taudista, Amy vastusti. - Sitä paitsi sitä pitää totuttaa käsittelyyn.

- Katso sitä, kehotti Ty lempeästi. Aamurusko kurottui hamuamaan varovaisesti hänen takkinsa hihaa. - Varsa on täysin toipunut. Se hyväksyy ihmiset, mutta sen lisäksi se *haluaa* tehdä tuttavuutta vieraiden kanssa.

Amylla oli kaksijakoinen olo. Tyn sanoissa oli totuudenhäiven, mutta hänen oma suhteensa Aamuruskoon tuntui vielä kovin uudelta ja hauraalta. Hän ei halunnut päästää varsaa menemään, ei vielä.

- On liian varhaista, hän intti. - Vaikka Aamurusko on kiinnostunut ihmisistä, se on vasta alku. Meidän pitää olla varmoja varsasta, ennen kuin annamme sen jonkun muun hoiviin.

Ty kohautti olkiaan. Äkkiä Amysta tuntui varsin epämurkavalta. Hän antoi katseensa kiertää laidunta, jonka kauimmaiseen kulmaan laskeutui varisparvi. Myös Aamurusko huomasi linnut ja lähti heidän luotaan. Se ryntäsi lintujahtiin innokkaasti hirnuen.

- Katso nyt, Amy huomautti. - Se on täysin arvaamaton.

Tyn kulmat rypistyivät mietteliäästi. - Varsa on vain energinen, tiedät sen. Sitä paitsi oikea omistaja kasvattaisi

sen hyvin. Emme voi pitää Melodya ja Aamuruskoa täällä, koska se olisi vastoin hevoshoitolan periaatteita. Tarvitsemme karsinat hevosille, jotka todella kaipaavat apuamme.

Amy nyökkäsi. Totta se oli. Niin he toimivat – kuten olivat toimineet siitä lähtien, kun Aryn äiti Marion oli perustanut hevoshoitolan 12 vuotta sitten. Kun kovia kokeneet hevoset olivat toipuneet, niille etsittiin aina uudet kodit, jotta saatiin tilaa uusille hoidokeille.

– En väitä, että meidän pitäisi pitää ne, Amy huokaisi. – Mutta minusta Aamurusko tarvitsee lisää aikaa. Hän vilkaisi Tytä, ja heidän katseensa kohtasivat hetkeksi. Amy käänsi silmänsä nopeasti pois.

– No, sitä ei tarvitse päättää tänään, Ty sanoi pienen tauon jälkeen. – Jätetään ne laitumelle vielä joksikin aikaa, ainakin auringonlaskuun saakka.

– Hyvä ajatus. Amy kääntyi kohti tietä, joka johti tallipihalle kynnettyjen peltojen lomitse. Heidän vasemmalla puolellaan hevoset kuopivat laitumella ruohoa esiin lumen alta.

Ty pysähtyi portille. – Taidan ottaa Moochien ja Jaken sisälle, hän sanoi. – Ne ovat jaloitelleet riittävästi.

– Okei, Amy sanoi. – Siinä tapauksessa kai satulahuoneen siivoaminen jää minulle.

Ty virnisti. Se oli kaikkien mielestä tallin kurjin homma. Riippumatta siitä, miten hyvin he yrittivät pitää tavarat järjestyksessä, tilaa ei ollut tarpeeksi.

– Pidä hauskaa, Ty toivotti. – Saatan tulla avuksesi myöhemmin, jos satun sille päälle.

– Justiinsa, Amy naurahti.

Satulahuoneessa Amy silmäili tyytymättömästi varusteröykkiöitä. Useimmilla telineillä oli kaksi tai kolme satulaa päällekkäin, mikä ei ollut hyvä tapa säilyttää niitä. Yhdellä seinällä roikkuivat suitset, toista peittivät valokuvat

ja ruusukkeet. Keskellä huonetta jökötti pöytä, jonka ääressä he puhdistivat varusteita. Takaseinää vasten oli kasattu rivi varustearkkuja, joissa oli riimuja, martingaaleja ja juoksutusliinoja. Kaikki tavarat olivat siististi paikoillaan, mutta silti huoneessa mahtui hädin tuskin liikkumaan.

Amy kumartui juuri nostamaan koukusta pudonneet suitset, kun Ben tuli sisään ja nakkasi harjalaatikon yhteen varustearkuista.

- Miten sujuu? hän kysyi.

- Ei kehuttavasti, Amy vastasi. - Yritän järjestää lisätilaa. Miten Redin kanssa meni?

Red oli Benin oma hevonen. Kuusivuotiaasta rautiaasta ruunasta oli kehkeytymässä lahjakas esteratsu.

- Hyvin. Se hyppäsi upeasti. Ben osoitti satulahuoneen vasemmanpuoleista seinää. - Miksemme ota noita kuvia ja ruusukkeita pois, jotta voisimme naulata tilalle uusia satulatelineitä?

- Kai niin pitäisi tehdä, Amy sanoi hitaasti. Hän katseli kuvia. Yhdessä hän oli Sundancen selässä, toisessa äiti ratsasti Pegasoksella. Muissa esiintyi hevosia, jotka olivat tulleet ja menneet vuosien kuluessa. Amy ei edes muistanut kaikkia, koska oli ollut liian pieni. Nyt sekä äiti että Pegasos olivat poissa, joten ehkä kuvat olisi aika ottaa alas seinältä, kuten Ben oli ehdottanut.

- Tai osa niistä, Ben korjasi huomattessaan Amyn mietteliään ilmeen.

Amy hymyili pikaisesti. - Ei, se on ihan hyvä ajatus, hän myönsi. - Kysyn vielä Loulta ja vaarilta. Ja tarkistan, mihin meillä on varaa.

Amy marssi sisälle tilan päärakennukseen ja potkaisi saappaat jalasta eteisessä. Hän kiiruhti työhuoneeseen, jossa hänen isosiskonsa Lou tuijotti tiiviisti kannettavan tietokoneen näyttöä.

- Hei. Amy kurkisti huoneeseen ovensuusta. - Ajattelin siivota satulahuoneen. Ben ehdotti, että ottaisimme kuvat seiniltä ja laittaisimme tilalle uusia satulatelineitä. Se auttaisi pitämään tavarat järjestyksessä.

- Anteeksi mitä? Lou kysäisi poissaolevasti. Hän naputti niin kiivaasti, etteivät siniset silmät irronneet hetkeksikään näytöstä.

- Uusia satulatelineitä, Amy toisti. - Satulahuone on niin täynnä, että joudumme pinoamaan satuloita päällekkäin.

- Ahaa, jaa, Lou sanoi hetken kuluttua. - Kuulostaa hyvältä suunnitelmalta. Voisimme ripustaa kuvat tänne sisälle. Miten paljon sellaiset telineet maksavat?

- En osaa sanoa, Amy tunnusti. - Voisitko sinä selvittää sen? Hän astui huoneeseen ja vilkaisi Loun olan yli tietokonetta. - Kiva, kun pidät uudesta lelustasi, hän kiusoitteli.

- Lelusta! Lou huudahti. Toisin kuin Amy, Lou oli varttunut Isossa-Britanniassa ja hänen englantilainen aksenttinsa korostui aina hänen kiihtyessään jostakin. Lou huomasi pikkusiskonsa huvittuneen ilmeen. - Kuules, Amy Fleming, tämä *lelu* mullistaa koko kirjanpidon. Puuduttavat paperityöt vievät vain hetken. Sitä paitsi koneeseen voi syöttää paljon muitakin tietoja.

Hän käänsi tietokonetta niin, että Amy näki paremmin.

- Tähän tiedostoon on listattu kaikki kuivikkeiden toimittajat. Olen kaavailut yhtä mainoskampanjaa. Ajattelin viimeistellä sen ennen kuin näyttäisin sen sinulle, mutta samapa tuo.

- Mainoskampanjaa? Amy kysyi epäluuloisesti. - Millaista?

- Kuivikkeiden toimittajille tarkoitettua. Olen lukenut uusista alusista, jotka säästävät paljon aikaa lannan luonnissa. Kuivikkeiden toimittajat voisivat käyttää meitä